

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.078/2020/7.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró Felperes1 (cím2.) felperesnek Rafay Ügyvédi Iroda (képviselő ügyvéd: dr. Rafay Krisztina, cím6) által képviselt alperes1 (cím7) alperes ellen végkielégítés iránt indított perében a egyéb érdekelt1 2020. október 15. napján kelt 52.M.70.040/2020/12. szám alatti ítéletével szemben a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 21.590 (huszonegyezer-ötszázkilencven) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 12.100 (tizenkettőezer-egyszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes az alperessel és jogelődjeivel 2008. november 19. napjától munkaviszonyban állt. A felperes munkaviszonya 2018. június 30. napjával közös megegyezéssel szűnt meg. A felperes munkaviszonya megszűnését követően végkielégítés iránt pert indított az alperessel szemben.

[2] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és ítéletével kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 388.620 forint perköltséget. Megállapította, hogy a 24.700 eljárási illeték és a 72.700 forint állam által előlegezett költség az állam terhére marad.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, alperesnek felperessel szemben perköltség iránti igénye volt, és perköltség jogcímén a csatolt költségjegyzék alapján 340.000 forint + ÁFA összegben kérte marasztalni felperest. A per utolsó tárgyalásán alperes szóban további 1,5 óra költségének felszámítását kérte a tárgyalási határra figyelemmel. Az elsőfokú bíróság az alperes perköltségigényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (2) bekezdés rendelkezése alapján mérsékelte. A mérséklés körében az elsőfokú bíróság

rögzítette, hogy az alperes utolsó előtti költségjegyzékében 15 óra jogi tevékenység alapján 255.000 forint + ÁFA megfizetésére kérte kötelezni felperest. Ezt követően a jogi képviselő részt vett a két tanú meghallgatásával lefolytatott 2020. szeptember 22. napi tárgyaláson, valamint csatolta 11. szám alatt pertörténet összefoglaló iratát. Az ezt követően csatolt költségjegyzékben az alperes 20 óra jogi tevékenység alapján számított ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni felperest. A bíróság a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a bíróság a feleket nem hívta fel összegző irat benyújtására. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá azt is, hogy az alperes összefoglaló iratában részben megismételte az általa korábban előadottakat, részben a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a bizonyítékok értékelése, mérlegelése nem a felek, hanem a bíróság feladata. E körülményre tekintettel a bíróság a felhívás nélkül előterjesztett összegző irat elkészítésére felszámított költségek megfizetésére nem kötelezte felperest. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor rámutatott arra is, hogy a fent hivatkozott 2 költségjegyzék előterjesztése közötti időben alperes részt vett a 2020. szeptember 22. napján tartott tárgyalási határnapon, amelyen a bíróság két tanút hallgatott meg. A tárgyalás 2 megkezdett órát vett igénybe, ezért a bíróság az alperes által érvényesíteni kívánt további 5 óra jogi tevékenység költségéből 3 órát (a tárgyalás és az utazási idő tartama) a költségek felszámítása alapjául elfogadott. A bíróság az utolsó tárgyalási határnapon felszámítani kért 1,5 óra tekintetében megállapította, hogy alperesnek lehetősége lett volna arra, hogy utolsó költségjegyzékén a tárgyalással és utazással felmerülő költségének óradíját rögzítse, amelynek összezszerűségét a tárgyaláson pontosíthatta volna. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság az alperes utolsó határnapon szóban előadott költségigényét a perköltség összegének megállapításakor figyelmen kívül hagyta.

[4] Az elsőfokú bíróság rögzítette továbbá, hogy az alperes perköltség iránti igényét – a fentiekén túl – 388.620 forint erejéig megalapozottnak találta figyelemmel az alperes beadványainak számára, terjedelmére, kidolgozottságára, a per során tartott tárgyalási határnapok számára, azok tartamára. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta továbbá, hogy az IM rendelet 2. § (2) bekezdés alapján a felszámított munkadíj összegét a bíróság csak akkor mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, a perköltség összege a pertárgyértékre tekintettel nem mérsékelhető. Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdés alapján a pervesztes felperest kötelezte a pernyertes alperes perköltségének megfizetésére.

[5] A felperes törvényes határidőn belül benyújtott fellebbezésében kérte, hogy a perköltség tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a felperesnek az alperes javára fizetendő perköltség összegét mérsékelje. Előadta, hogy a keresetlevél nyomtatványt ügyfélfogadási időben egy bírósági titkár segítségével töltötte ki, ahol nem kapott arra vonatkozóan tájékoztatást, hogy pervesztessége esetén az alperes jogi képviselőjének díját neki kell viselnie. A felperes szerint az alperes költségjegyzéke nem tartalmazza részletesen a tárgyalások időtartama és az utazási idő alapján számított költségeket. Az elsőfokú bíróság összesen 4 tárgyalást tartott, melyek 7 óra időtartamúak voltak, ehhez hozzászámítva a jogi képviselő utazással töltött idejét összesen 11 óra időtartamot tart elfogadhatónak a felperes.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során folyamatosan aktualizálta a költségfeljegyzéseit, amelynek során tételes

óraelszámolást vezetett, és csatolta a jogszabályban rendszeresített, költségfelszámításra vonatkozó formanyomtatványt, valamint kísérőlevéllel támasztotta alá nemcsak a tárgyalási napokon történő — az utazási idővel növelt — jogi tevékenység időtartamát, hanem a tárgyalási napok közötti időben folytatott tevékenységét is, így különösen a felkészülésre és a beadványok elkészítésére szánt időt. Az alperes szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörével élve megalapozottan állapította meg az alperes perköltségének összegét. Az alperes rámutatott, hogy már érdemi ellenkérelmében kérte a felperest az ügyvédi munkadíjban marasztalni, melyre a felperes nem tett olyan észrevételt, hogy figyelemmel munkavállalói költségkedvezményére azzal nem ért egyet. Ezért megalapozatlannak tartja a felperes azon hivatkozását, hogy nem volt tudomása arról, hogy pervesztesség esetén a felperesnek kell viselnie az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét.

[7] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[8] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezését a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján a fellebbezés korlátai között, a Pp. 376. § alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában a perköltség tekintetében a Pp. 83. § (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó levezetés részletes és alapos mérlegelésével egyetértett, azokat megismételni nem kívánja.

[10] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel kiemeli, hogy téves a felperes azon álláspontja, hogy a jogi képviselői tevékenység csupán tárgyaláson való megjelenéshez szükséges úton töltött időből és a tárgyaláson való megjelenés időtartamából áll, és csak ezt számolhatja el az alperes perköltségként. A jogi képviselő szükségszerűen időt fordít a tárgyaláson kívül ügyfelével való egyeztetésre, az üggyel kapcsolatos felkészülésre és beadványok elkészítésére is. Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az IM rendelet 2. § (2) bekezdését, figyelemmel arra, hogy az ügyvédi óradíj nem eltúlzott mértékű, azonban a munkaórák tartama alapján a felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésének volt helye az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerint. Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az anyagi jogi jogszabályt és a Pp. 279. § szerinti mérlegelése is megalapozott volt.

[11] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét a Pp. 386. § (4) bekezdésére utalva helyes indokai alapján a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[12] A pervesztés felperes a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet alapján és a Pp. 525. § (1) és (3) bekezdései szerint munkavállalói költségkedvezményre jogosult, melynek tartalmát a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja akként határozza meg, hogy a felperes mentesül a meg nem fizetett illeték, továbbá az állam által előlegezett költség megfizetése alól. Ez a rendelkezés azonban nem mentesíti a felperest az alperes perköltségének megfizetése alól. Mindezen jogszabályok alapján az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte a pervesztés felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére.

[13] A másodfokú bíróság az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjából álló perköltsége viselésére. Az alperes másodfokú perköltség igénye alapján a másodfokú bíróság 1 munkaóra időtartamot fogadott el a fellebbezési ellenkérelem elkészítésére és benyújtására, ezért kötelezte a felperest, hogy fizessen meg alperesnek 21.590 forint ÁFÁ-val növelt összegű perköltséget.

[14] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) alapján rendelkezett a fellebbezési illetékről, melyet az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdés figyelembevételével állapított meg 151.130 forint pertárgy érték alapján. Figyelemmel arra, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, a felperesi fellebbezési illetéket az állam viseli.

[15] A Pp. 365. § (1) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2021. április 20.

Dr.Bartus Erika s.k.
s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül

Dr.Mózsa Gábor s.k.

előadó bíró

Dr.Sarmon Hedvig

bíró

Kiadó: